

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 9. In fine proficiendum ad meliora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

Luc. 6. 38.

conveniens, imo & necessarium ut offeras offerasque fructum Deo tuo millesimum, & super
superque millesimum, sic enim decet impleri omnem
justitiam ab eo, cui mensuram bonam, confertam &
coagitatam & supereffluentem dabunt in sinum suum.

Stimulus I X.

In fine proficiendum ad meliora.

Ps. 74. 1.

I*n fine, ne corrumpas,* ait & monet Divina Scri-
ptura. Finis enim omnia vel corrumpit vel
perficit. Finis coronat opus. Curre optimè, ve-
locissimè, rectissimè; si vel deflectas, vel sub-
stas in fine, neque ad finem decurras, quid pro-
derit cucurrisse? *Qui perseveraverit usque in finem*
in bono, hic salvus erit, qui perseveraverit usque
in finem in malo, hic peribit, quia ex fine omnia
reputantur. *In finem ne corrumpas.* Multi enim
bona aggrediuntur, quæ deinde non coronant
fine bono, sed ab eo deveniunt in malum. Alii
mala amplectuntur ab initio, deinde respiciunt &
convertuntur in finem bonum. Optima portio
eorum, quorum initia, media & fines bonum
possident: post istos meliores reliquis, qui in fi-
nem non corrumpunt, neque corrumpuntur.
Sive ergo hætenus malè tepidèque Deo servivi-
sti, sive bene & strenue, in finem ne corrumpas.
Imò fine corona, fine perfice omnia tua. In fine
motus felocior: attestante naturâ, si hoc facit na-
tura in lapide, cur non facit in te gratiâ? Omnia
etiam gravissima ad suum finem festinant, sola
virtus in fine torpescet & tardabit? Lapis festi-
nat ad terram, ut quiescat; virtus ad beatitudinis
æternæ requiem, non evolabit? Et fluvii quidem
è fontibus suis parvo initio egressi, multis cum
aquarum fluctibus in mare sese evolvunt. Cur
non

non sic etiam humana industria, multis cum virtutum meritorumque agminibus & fluminibus, in mare suum Deum ejusque Beatitudinem ingrediatur? Nunquid naturalius tendit lapis deorsum, vel ignis sursum, quàm anima in Deum? aut melius est flammæ sursum lapidive deorsum, quàm Homini apud Deum suum, apud summum Bonum ultimumque finem suum? Qui in fine torpescit ad salutem, quando ferveret? Nam qui initio, adhuc in finem spem habet; sed qui in fine, ubi remanet spes ejus? Paupertatem delegit & putrescet in ea, cui finis adveniens non adtert diligentiam ac fervorem in negotio salutis æternæ, qui autem in fine tendit velocius, ditabitur. Sapiens est vox ista, qui dicit, *Laboravit dives in congregatione substantiæ & in requie sua replebitur bonis suis. Laboravit pauper in diminutione victus: & in fine inops fit.* Quantò ergo vides magis tibi appropinquantem diem seu finem, tantò *in omnibus operibus tuis esto velox, & omnis infirmitas atque egestas non occurret tibi in novissimo.*

Eccl. 31. 3.

Eccl. 31. 27.

Stimulus X.

Sancti, ad finem vitæ fervere quasi de novo soliti.

Quemadmodum equi de via licet fessi, vicinitatem tamen hospitii sui sentientes, velocius decurrunt; ita comprobatum est illustres Dei servos atque Sanctos, accedente vitæ fine novos fervores in via Domini, novos labores in vinea Christi excolenda quasivisse. Jam erat David grandior natu, & capit moliri ædificationem Domus Domini, quàm cum ad ejus filium Deo rejicere placuisset: preparavit ille nihilominus